...ka im. Zielińsk...
...36
Tow. ...aukow. Płoc...

20 Pieśni

jedno- i dwu-głosowych

do użytku

klas niższych i średnich

zebrał

J. L...

BIBLIOTEKA IMIENIA ZIELIŃSKICH

Nakład P. Kowalczyk i Bⁿ Znój.

Treść:

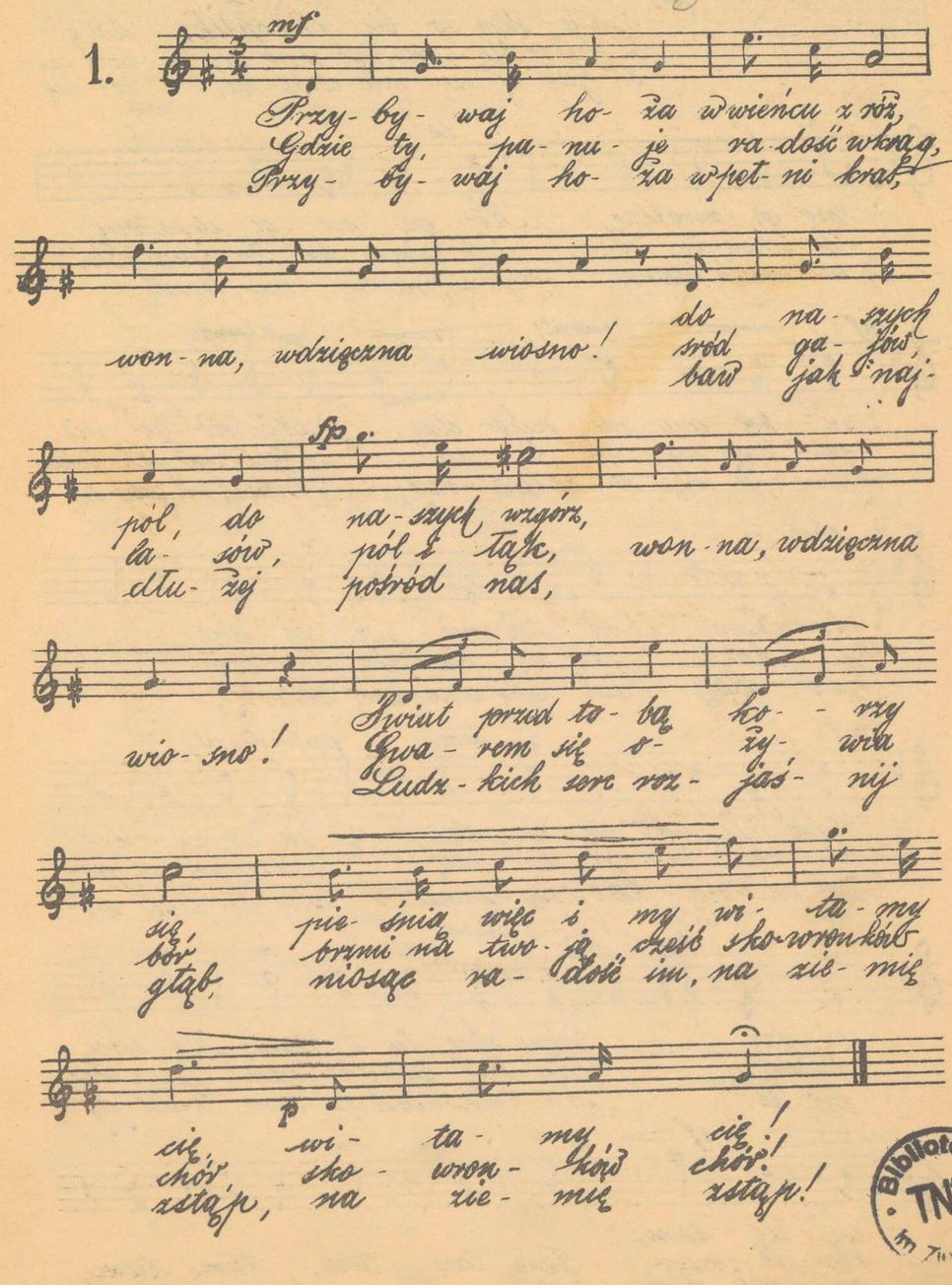
No			Str.
1.	Powitanie wiosny	R. Schumann.	1.
2.	Chochlik	St. Moniuszko.	2.
3.	Wośnianka	" "	3.
4.	Do	" "	4.
5.	Modlitwa z op. „Halka"	"	6.
6.	Dzień dobry!	F. Starczewski	7.
7.	Wielkość Boga	G. F. Haendel.	7.
8.	W gaju	A. Rzepko.	8.
9.	W lds	F. Wagner.	9.
10.	Kwiatki	L. T. Płoszajkiewicz.	11.
11.	Słowik	"	11.
12.	Marsz	J. Mitterer.	14.
13.	Chór strzelców	C. M. Weber.	15.
14.	Kwiatek	St. Moniuszko.	17.
15.	Sokół	L. Noskowski.	19.
16.	W jesieni	"	20.
17.	Pierwiosnek	E. Urbanek.	22.
18.	Modlitwa	W. Froschel.	25.
19.	Cześć Boga	L. Beethoven.	27.
20.	Czarny Krzyżyk	St. Moniuszko.	29.

A. Jednogłosowe.

Powitanie wiosny.

R. Schumann.

Molto moderato.

Biblioteka TNP
Muz. 370

Chochlik.

St. Moniuszko.

Allegro.

2.

p cre - - - - - - scen-

(2)

1. Je - stem so - bie cho - chlik, ko - go
2. Lu - bię straszyć wro - ny, przy świe -
3. Gdy uj - rzę nie - dzia - dá, że się

do

mo - gę zwodzę, Ko - go mo - gę drażnię,
tle Księ - ży - ca, Lub siądź ko - ło śpiących,
we snach marzy, Przy - prawię mu brodę,

mf (poco rit.) p (a tempo)

ni - ko - mu nie szko - dzę, Ni - ko - go nie
pa - trzyć na ich li - ca; Patrzyć jak tchną
od - mie - nię co wy - twa - rzy; Śmiech mi, gdy się

cresc.

ko - cham, ni też nie - na - wi - dzę,
u - sta, jak się pierś ko - ty - sze,
dzi - wią; żal... gdy dzie - wczę stworzę,

mf > dim. pp (molto rit.)

Choć mię nikt nie wi - dzi, ja co ze - chcę
Stu chać czy - jeś i - mię z sennych ust po -
Że aż pta - kać za - czniesz, gdy po - znać nie

ossia: wi - dzę. mp (a tempo) crescen.

wi - dzę. Gdzie chcę, tu i tam, Jak chcę
słyszę. Re - sztę zgadnę sam, Lecz wsze -
mo - że. Na - tychmiast go sam Znów jej

sf p dim.

wej - dę sam,
kłe - cie mam, Tam, tam, tam, tam, tam,
po - znać dam,

mf crescen.

tam, Gdzie chcę, tu i tam, Jak chcę wej - dę
Re - sztę zgadnę sam, Lecz w szkle - cie
Na - tychmiast go sam, Znów jej poznać

f (tenuto) p

sam
mam, Tam, tam, tam, tam, tam, tam!
dam,

Wiośnianka.

St. Moniuszko.

Allegretto.

3.

mp crescen -

Cie - płem słońca wzbu -
A bró - do - wa pęd - nę

do mf dim.

dzo - na, Z zi - my snu po - wsta - ła
dło - nią Wo - kół czy - cie sie - je;

p dim. pp

Wio - sna cu - dna, o - kwie - co - na, Czy - ciem
I nad ga - jem, i nad błonią Wio - sny

p

tchnąca ci - sza. Stru - myk szemrząc
czar wi - dnie - je. O - bu - mar - łe

mp

rzeź jej gło - si Pta - szę rzew - nie
czy - ją Ta - ny, Czy - cie w wo - cach

śpie - - wa, Łą- ka dla niej kwie-cie
bú - - dzi, I we se - la kwiat nie-
zno-si, Izme-rem czczą ją drze- wa.
znany Sie- je po- śród lu - -dzi!

Do...

St. Moniuszko.

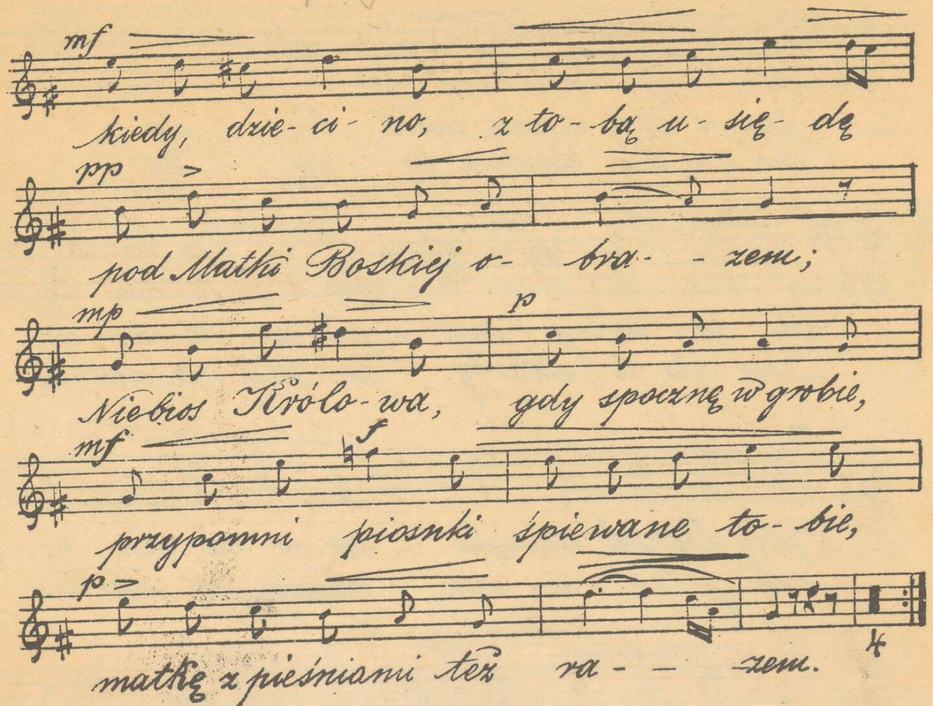
Allegretto.

4.

1. Mój zło-to-wło-sy synku ma-
2. To dziady two-je, to oj-ce
leń-ki, wiem ja że bar-dzo lu-bisz pio-
two-je, od grobu sobą wzię-li skrzydła-te
sen-ki, któ-re ci nu-cę nie-kie-dy,
zbroje, wzię-li świę-co-ne bu-ła-ty,
o wier-nych pieskach, o bia-łych kotkach,
lecz zo-sta-wi li stawy ju-ści-znę;
jasnych u niob-kach, ma-łych sie-rot-kach,
człowiek, co ta-ką ma oj-co-wi-znę,

kto-re Bóg strzeże wśród bie- - dy.
choć w nę dzy, duchem bo- ga- - ty.
A le są je-szcze pio-sen-ki in-ne,
Lecz kto te skarby po-siąść ma, dzie-cię,
przy których dźwięku ser-ce nie-win-ne
znać je po-wi-nien, potacić na świe-cie
za-dźwy nie-zna-nem wzru-sze- - niem.
życiem za spadki te święg- - te;
O sta-rych cza-sach, o ludziach dawnych,
Trze-ba je, mó-wię, znać i sza-no-wać,
ko-lach, hetmanach, ry-ce-rzach sławnych,
w sy-now-skiem ser-cu z miłością chować,
co śpią pod mogił ka- mie - niem.
by w proch nie upadły wstrząśnię - te.
3. Słuchaj więc, synku, co śpiewać bę-dę,

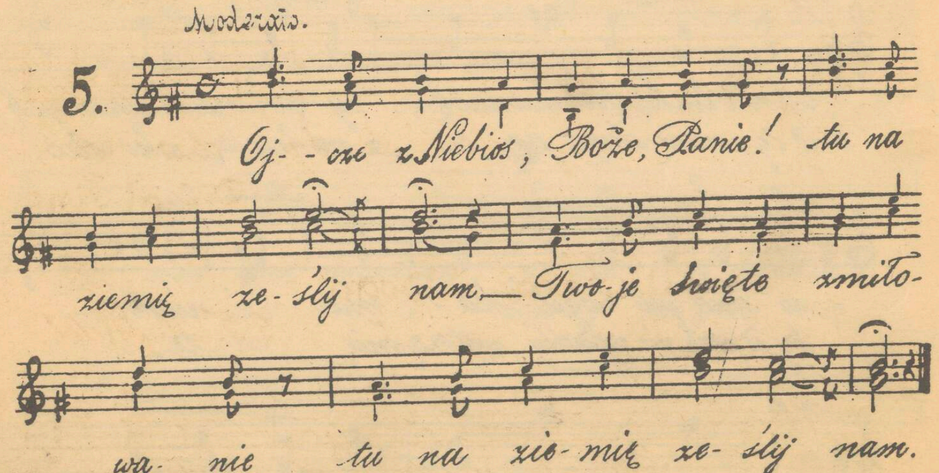
c d e f g a h c.

B. Dwugłosowe.

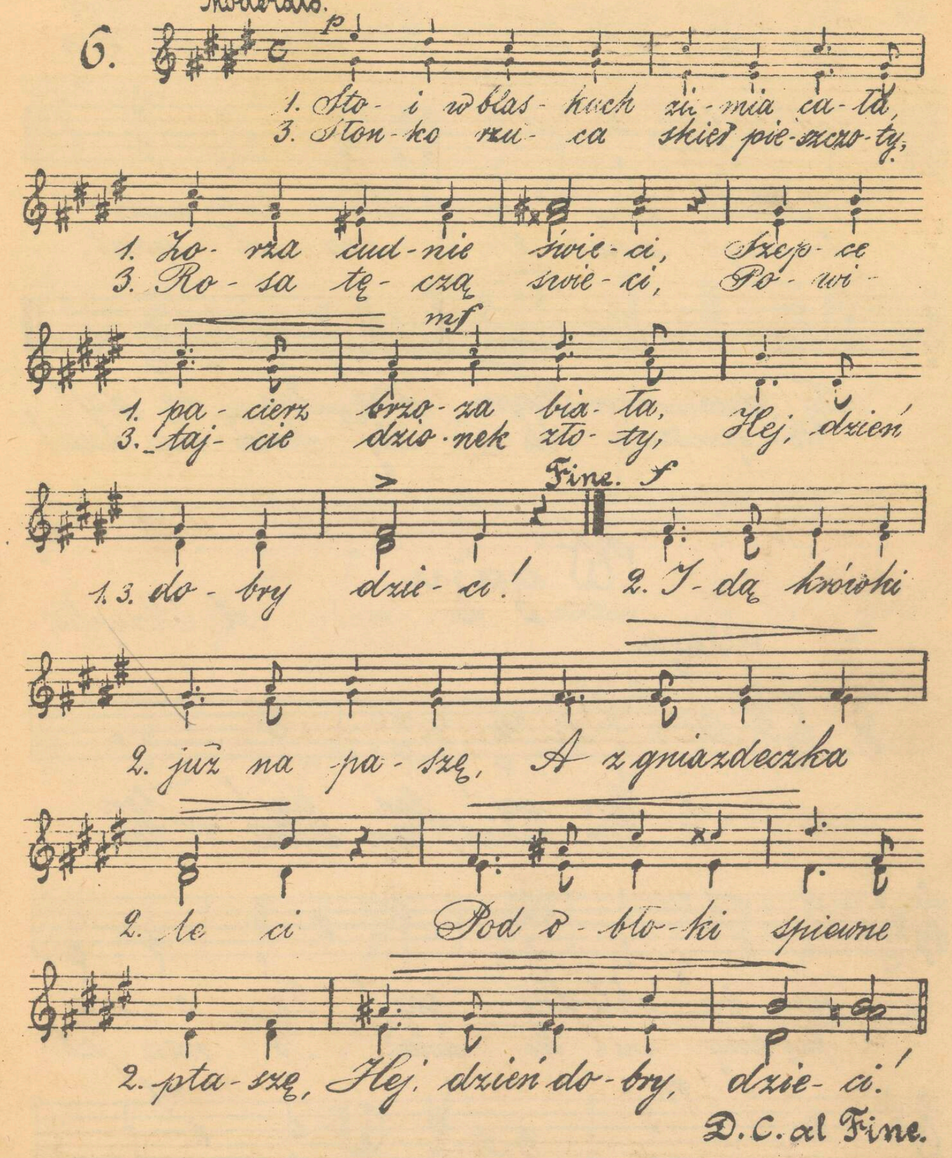
Modlitwa z op. „Halka".

St. Moniuszko.

„Dzień dobry!"

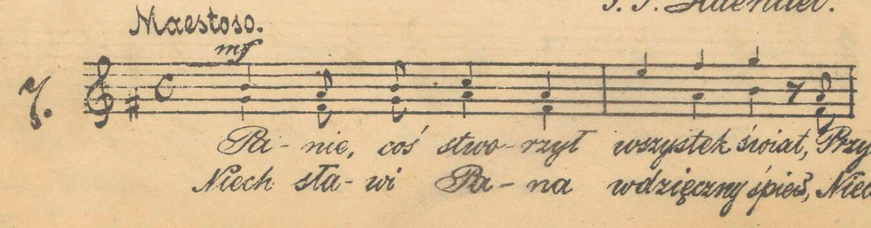
Słowa M. Chełmońskiej. Muzyka F. Starczewskiego.
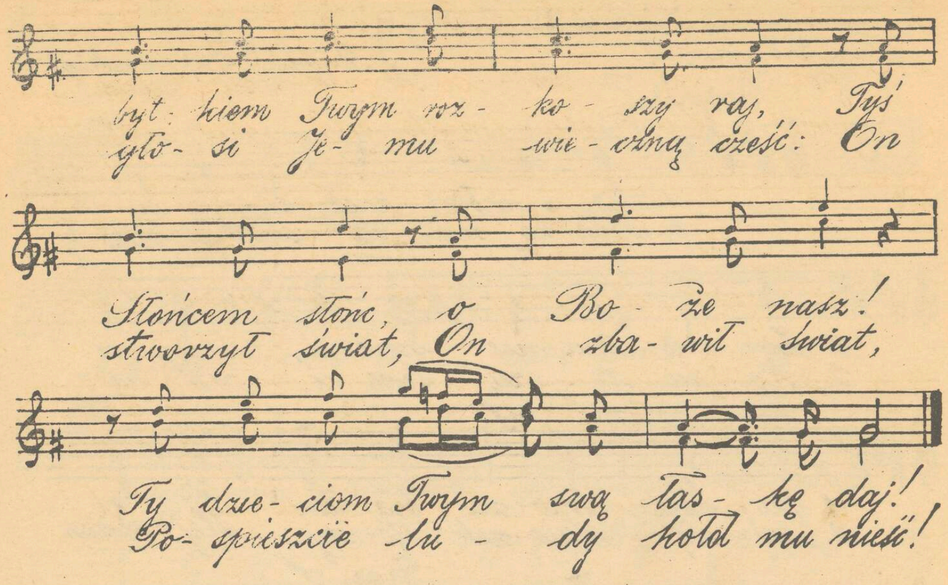

D. C. al Fine.

Wielkość Boga.

G. F. Haendel.

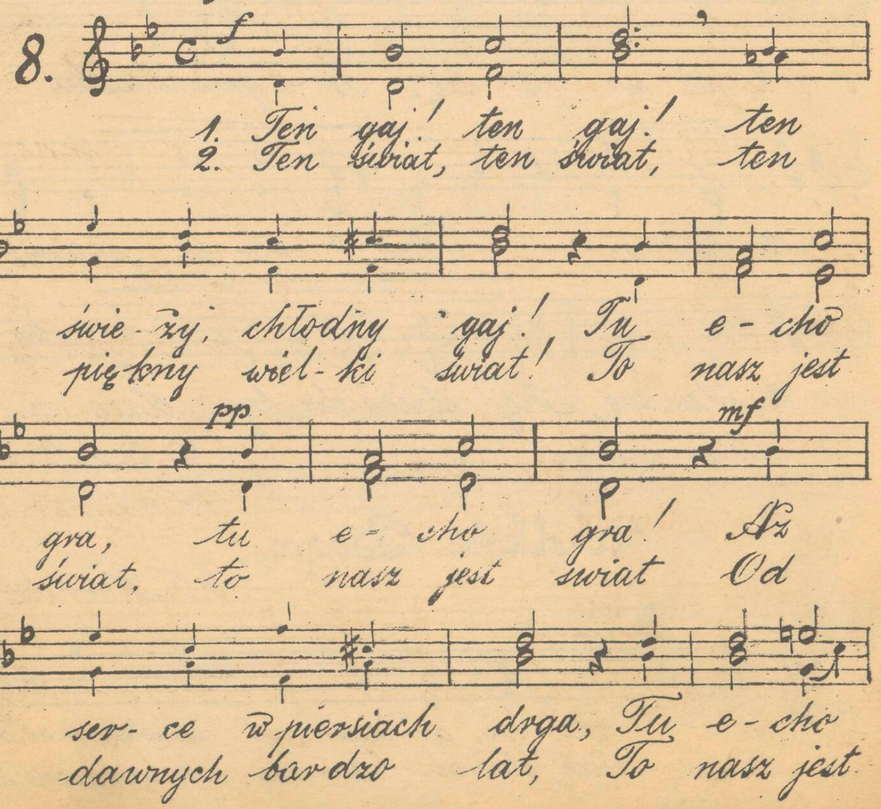

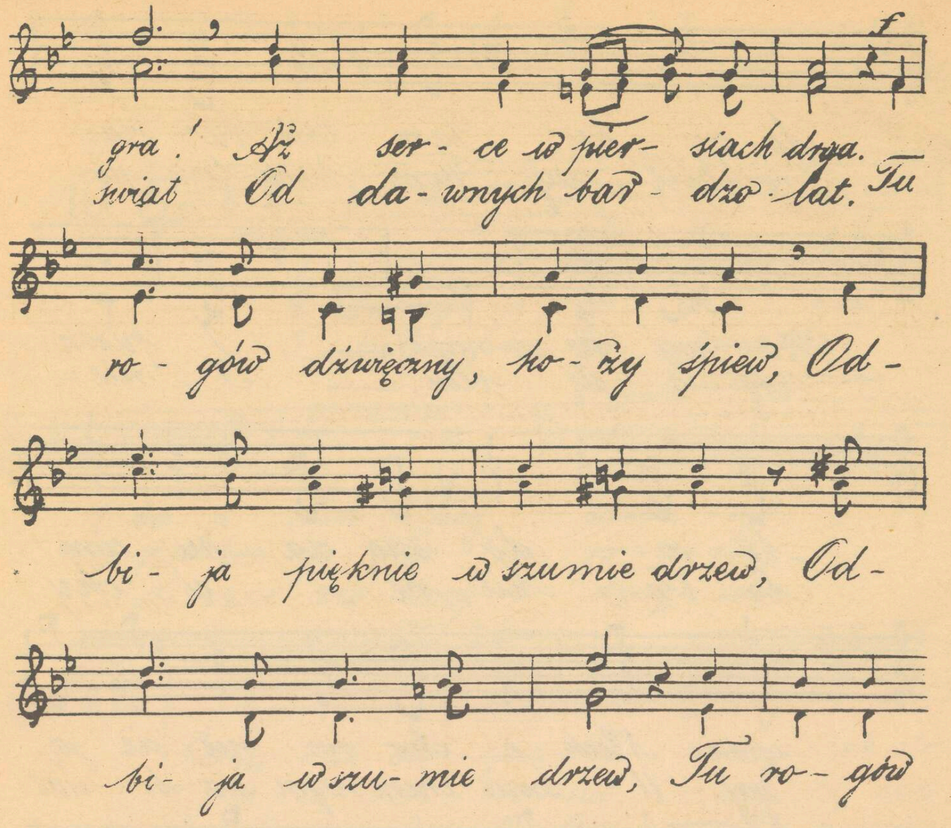

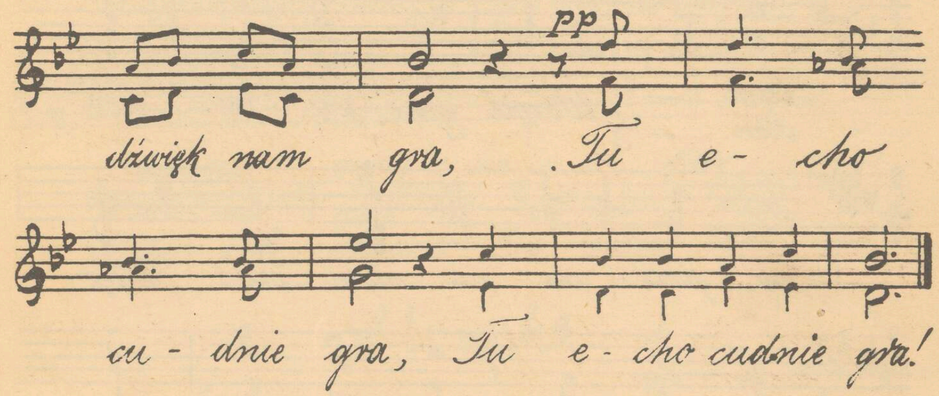
W gaju.

A. Rzepko.

Allegro.

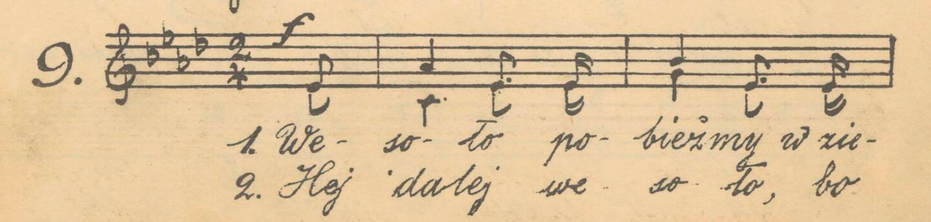

W las.

F. Wagner.

Allegro.

lo- ny las, Tam trze- ba za-
rozkwitł maj, Tam kwia- tem po-

ba- wić się nam, — Z piosn-
kry- ta- się błoń, — Z nie-

kę ra- do- ną za- nu- cim
bo błę- kit- ne i ci- chy

wraz, Niech e- cho roz nie- sie ją
gaj, U- śmie- chem swym wa- bi nas

tam, — Wśród śpie- wu, za- ba-
doń. —

wy- prze- mi- nie nam czas, Więc

na- przód we- so- to, więc na-

przód i w las. Więc na- przód we-

so- to, więc na- przód i w las.

Kwiatki.

L. T. Płosajkiewicz.

Z prostotą.

10.

Tagodnie

1. Lu- bię, lu- bię, kwiatki,
2. Wietrzyk je o wio nął,
3. Lubię, lu- bię kwiatki,

1. bo je Pan Bóg stwo- rzył;
2. po- kro- pi- ła ro- sa,
3. śli- czne wio- sny dzie- ci,

1. Promy- czek sło- necz- ka, promy- czek sło-
2. I mi- łe ich wo- nie, i mi- łe ich
3. Pszczółka i mo- ty- lek, pszczółka i mo-

1. neczka, z pą- czka je o- two- rzył.
2. wo- nie, pły- ną pod nie- bio- sa.
3. ty- lek, chętnie ku nim le- ci.

Słowik.

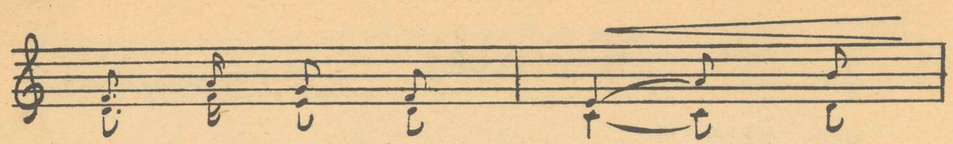
L. T. Płosajkiewicz.

Zwolna.
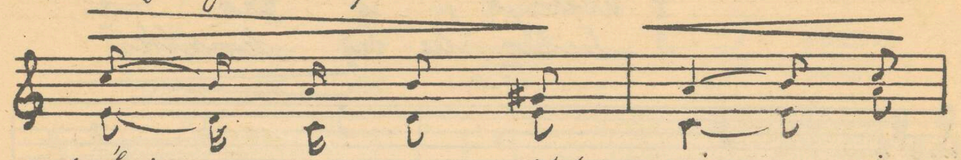
11.

z uczuciem

1. Na ró- ża- nym krze- wie
2. Pa- trzy Sta- cho ma- ty,
3. „Skąd te piosnki pły- ną?
4. Ko- cham noc ma- jo- wą

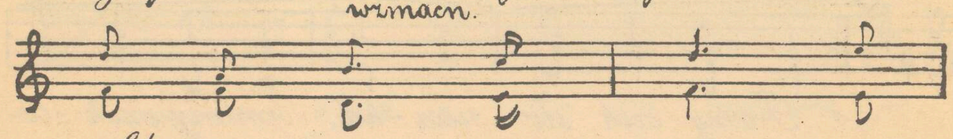

1. Siadł sto-wik na - leń - ki,
2. Po-dniósł wzrok w nie- bio - - sa,
3. Nie dziw się ni tro - - cha
4. Wksię- ży-ca po- - zło - cie,

1. Śpie- - wa, — a nikt nie wie
2. Łzy wo- czę tack- sta- ty,
3. Śpie- - wa za wsze pię- knie,
4. Gdy nad mo- ją gło- wą

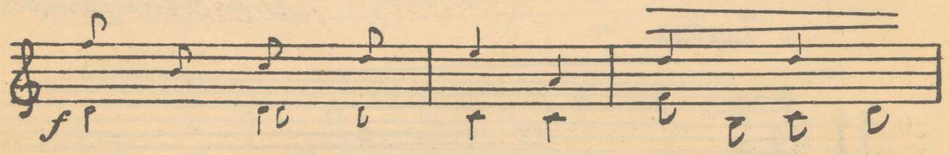
wzmacn.

1. Skąd on wziął pio- sen- ki.
2. Jak na kwiat- kach ro- sa.
3. Ten, co mo- cno ko- cha.
4. Świe- ci gwia- zdek kro- cie.

1. A tak śpie- wa pię-knie, śpie wa
2. „Po- wiedz, rzekł, sło- wi- czku, po- wiedz
3. A gdy jest ko- chanie, gdy ko-
4. Kocham krzewy, zdroje, krze- wy,

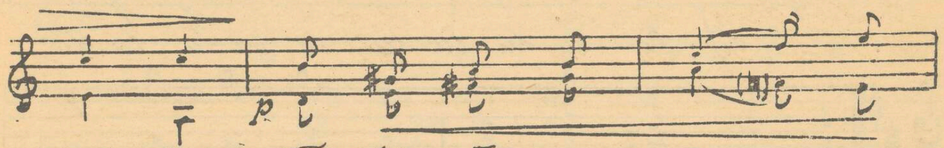
głos 1-ty

głos 2-gi
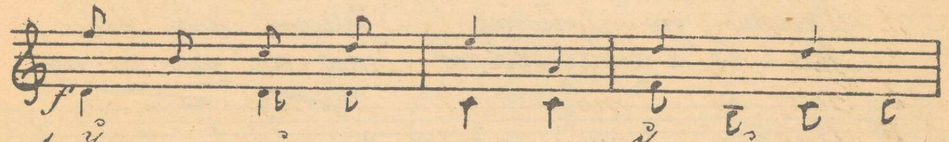
1. A tak śpie-wa, A tak śpiewa
2. Po- wiedz, powiedz, Powiedz, rzekł, sło-
3. A gdy ko- cha- nie, A gdy jest ko-
4. Ko- cham, ko cham, Kocham krzewy,

1. pię- knie, Ta- ki głos u- ro - czy,
2. po- wiedz, Śpiewna ty pta- szy- no,
3. cha - nie, Zro-zu- miesz me śpie- wa...
4. zdro - je I Tą- kę kwie- ci- stą,

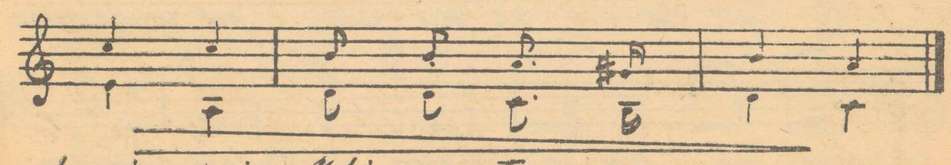
1. pię- knie, Ta- ki głos u - ro - czy;
2. wi- czku, Śpiewna ty pta - szy- no,
3. cha - nie, Zrozumiesz me śpie- wa...
4. zdro-je I Tą- kę kwie- ci- stą,

1. że aż ser - ce mię - knie, ser - ce
2. Dla ko- go twe piosnki, twe te
3. Gdy mi- łość po- bu- dza; gdy pro-
4. Ko- cham gniazdko mo- je, gniazdko

1. że aż ser-ce, Że aż ser-ce
2. Dla ko-go piosnki, Dla ko-go twe
3. I gdy mi-łość, Gdy mi-łość pro
4. Ko- cham, ko-cham, Kocham gniazdko

1. mię-knie, Zbie-ga łza na o- czy
2. piosnki, I skąd o- ne pły- nę?"
3. bu- dza, I piosnka go- rą- ca.
4. mo- je, I zie- mię oj- czy- stą."

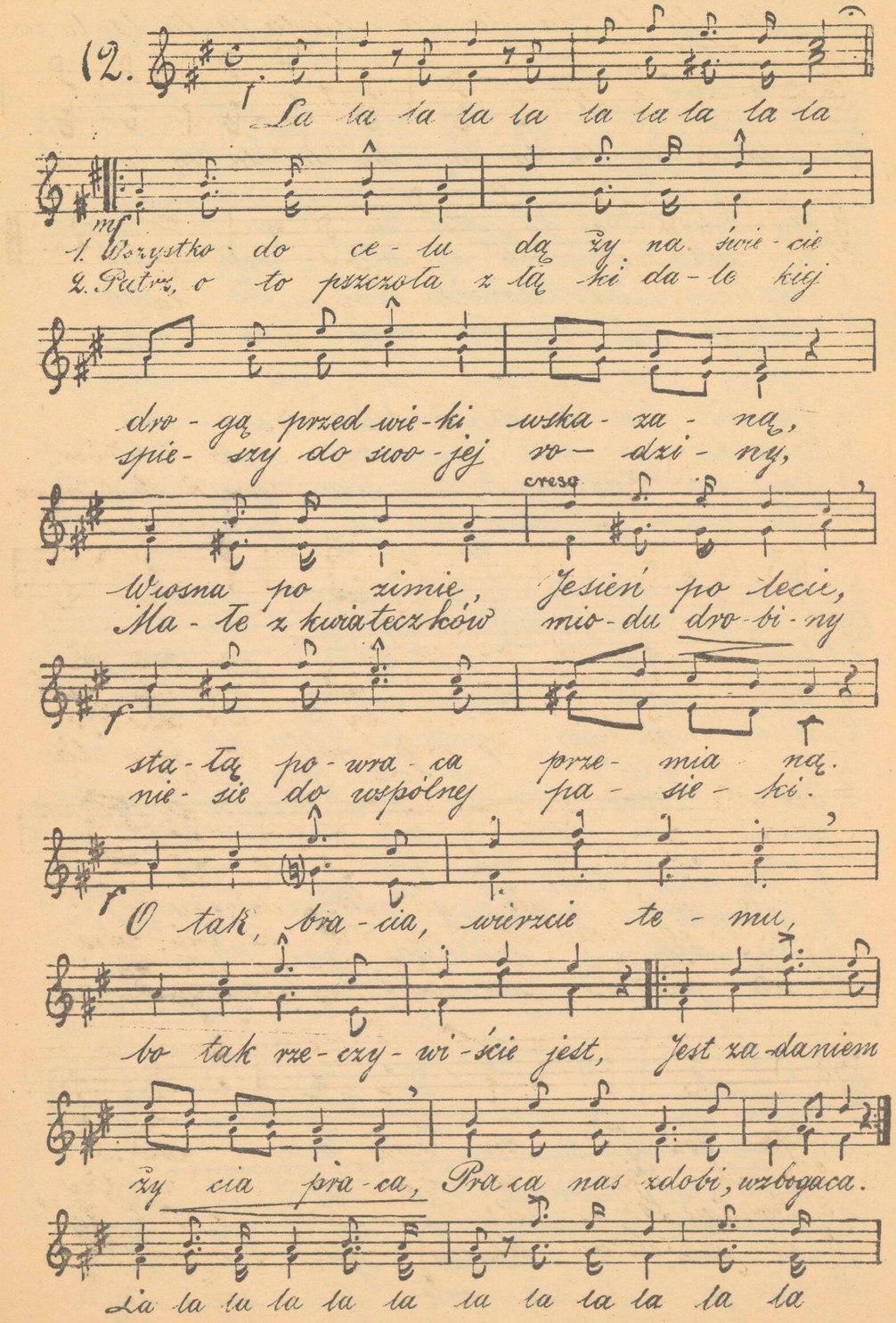
1. mię- knie, Zbie-ga łza na o - czy.
2. piosnki, I skąd o - ne pły- nę?"
3. bu - dza, I piosnka go- rą- ca.
4. mo je, I zie- mię oj- czy- stą."
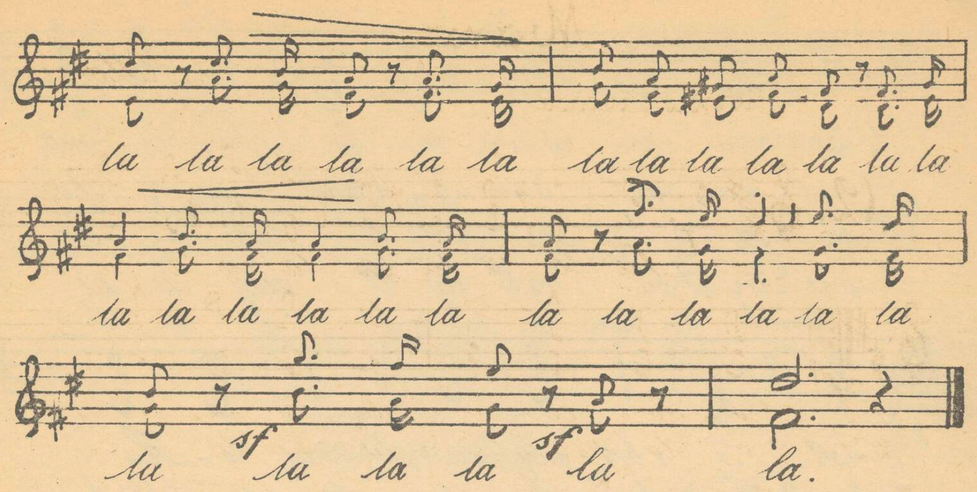
Marsz.

J. Mitterer.

Wesoło i żwawo.

12.

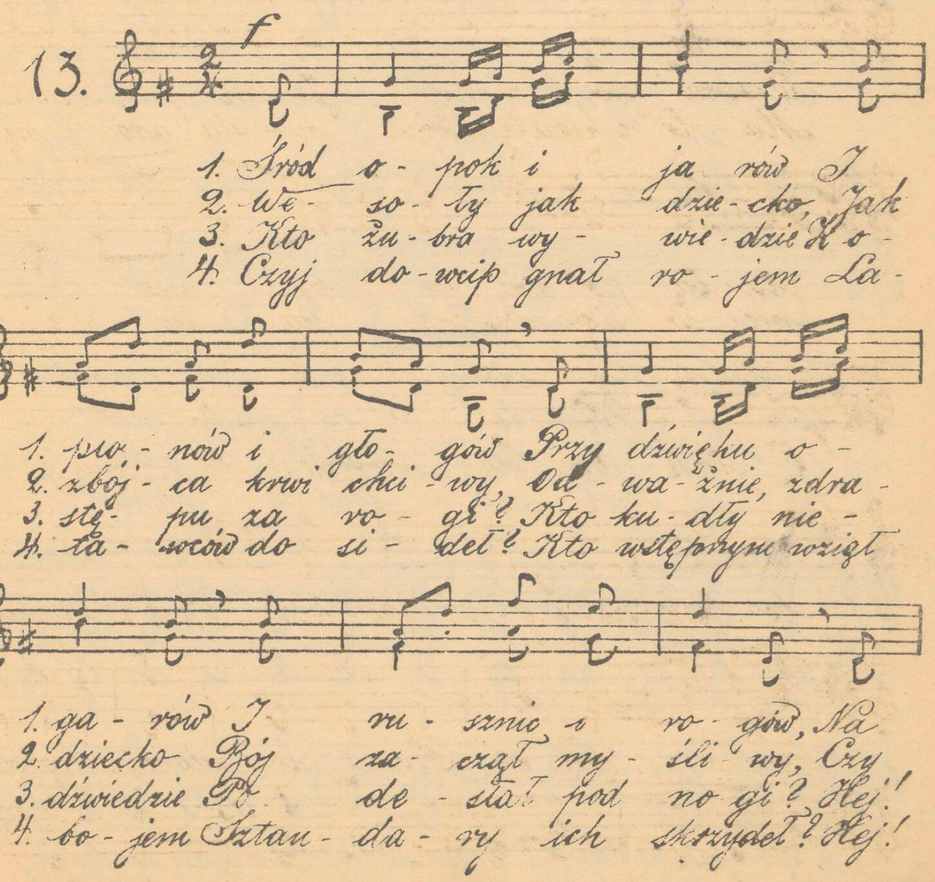
Chór strzelców.

C. M. Weber.

Słowa A. Mickiewicza

Allegro.

13.

1. ko - niu co wcza - le So - ko - li ma
2. pal - nie na smu - gi, Czy wgó - rę do
3. la - sy i ni - wy, O - zwij - cie się
4. wia - try w bu - rzli - wy O - zwij - cie się

1. lot. I z bro - nią co wstrza - le Hu -
2. chmur, Tam krwi pły - ną stru - gi, Stąd
3. wchór! Za - trą - bił my - śli - wy, Król
4. chór! Wy - strze - lił my - śli - wy, Król

1. czniejsza nad grzmot, I z bro - nią co
2. le - ci grad pióp, Tam krwi pły - ną
3. la - sów i gór, Za - trą - bił my -
4. wia - trów i chmur, Wy - strze - lił my -

1. w strzale Hu - czniej - sza nad grzmot:
2. stru - gi Stąd le - ci grad pióp.
3. śli - wy, Król la - sów i gór.
4. śli - wy, Król wia - trów i chmur!

1-4. Da - lej - że, da - lej - że, da - lej - że, da - lej - że,

Z tro - pu w trop, Z tropu w trop, Dalejże, dalejże,

da - lej - że, da - lej - że, Z tro - pu w trop,

Da - lej - że, da - lej - że, da - lej, hop!

Biblioteka TNP im. Zielińskich

Kwiatek.

St. Moniuszko.
słowa A. Kolankowskiego.

Moderato.

14. 1 głos solo.

Gdzieś wu - stro - ni na do - li - nie

pię - kny we - szedł kwiat, i z rosko - szą

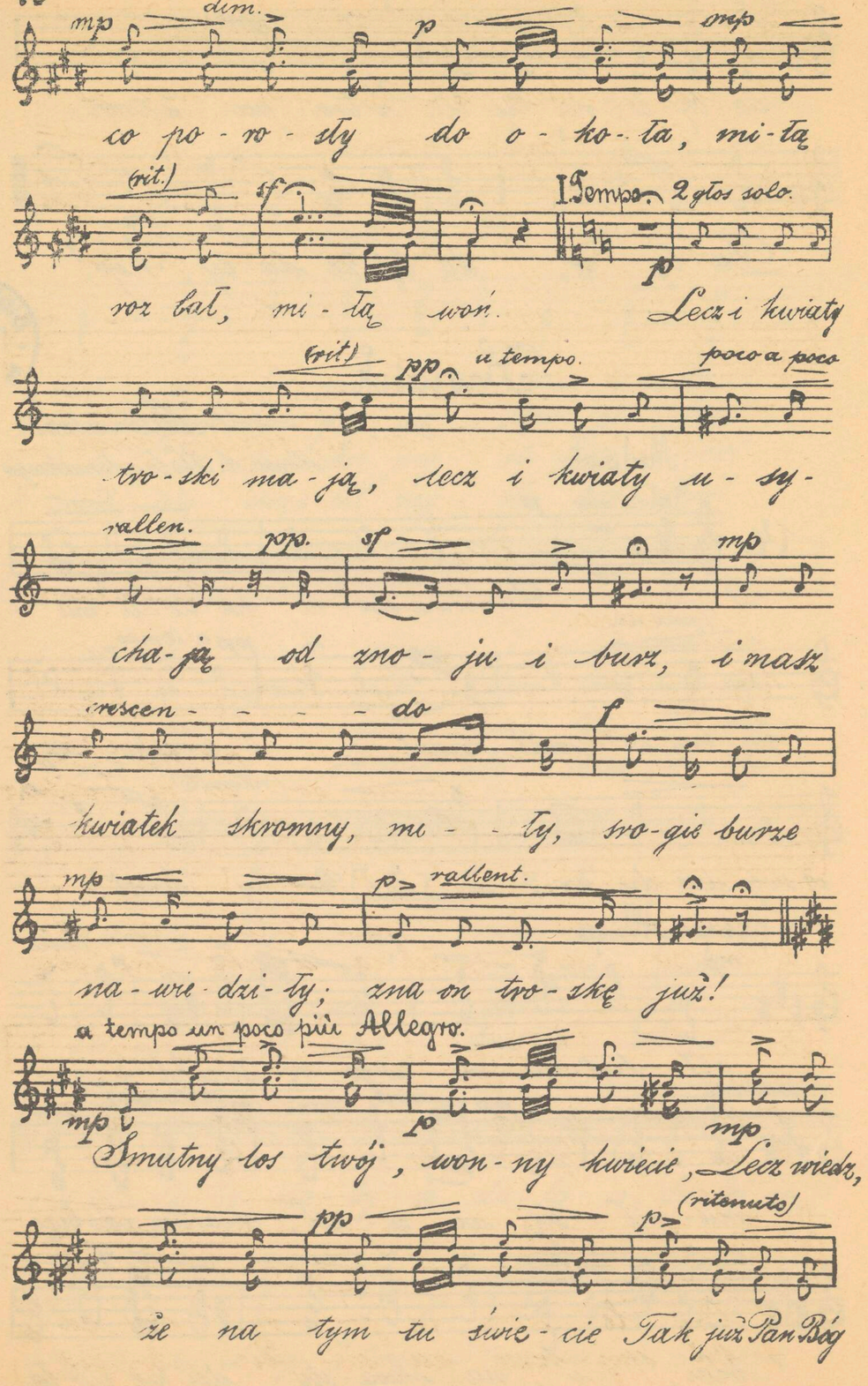
w swej dzie - dzi - nie, wi - tał Bo - ży świat.
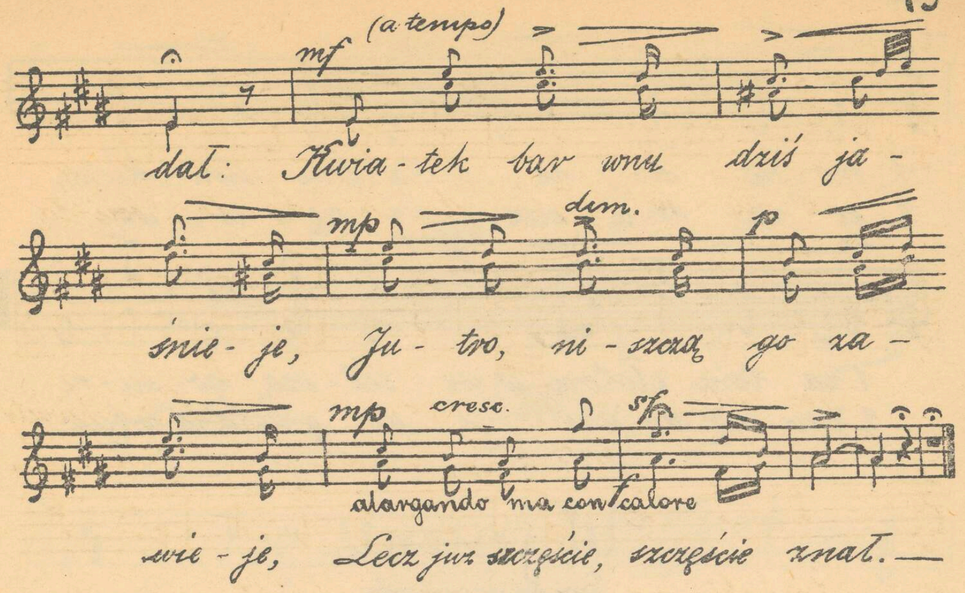
Un poco più Allegro.

I list - ka - mi w gó - rę strzelił i ru -

mie - nił się, we - se - lił, martwą zdobiąc

błoń, i na chwa - sty, dzi - kie zio - ła,

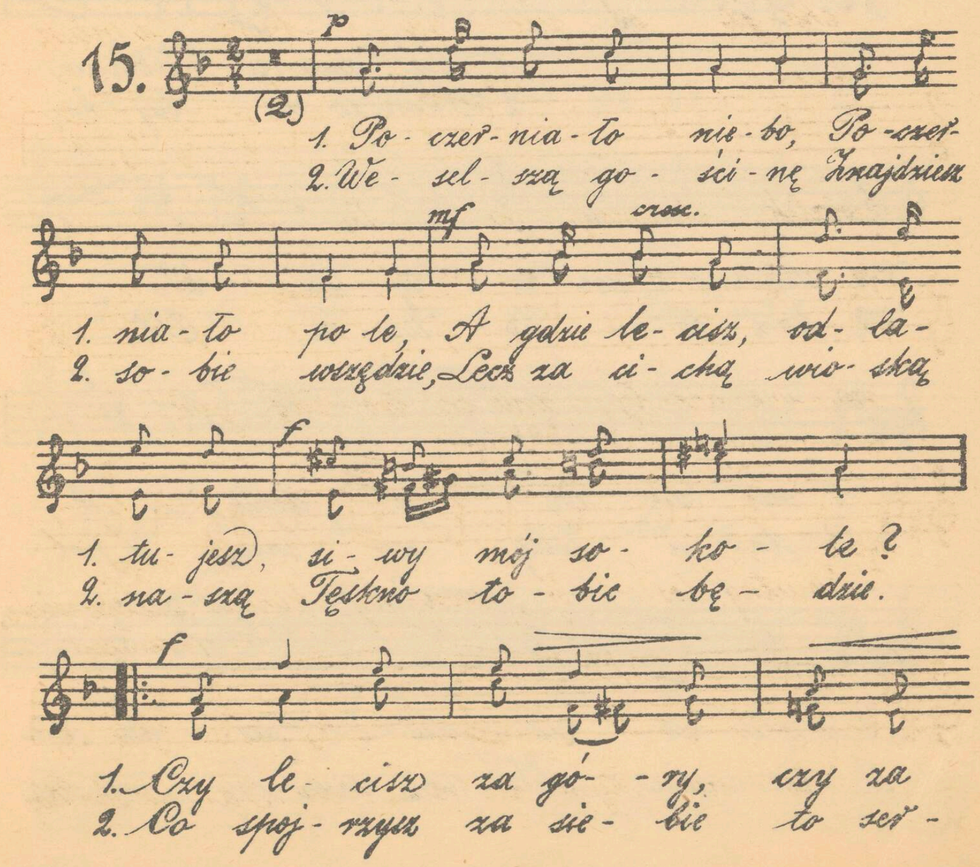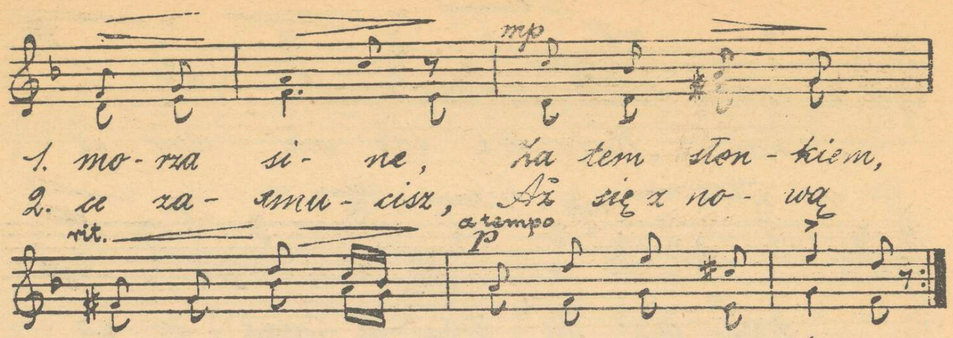

Sokół.

K. Noskowski.

Wolno.

15.

1. mo-rza si-ne, za tem ston-kiem,
2. ce za-snu-cisz, Aż się z no-wą

1. za tem złotem, w we-sel-szą go-ści-nę.
2. wio-sną do nas i do gniazdka wrócisz.

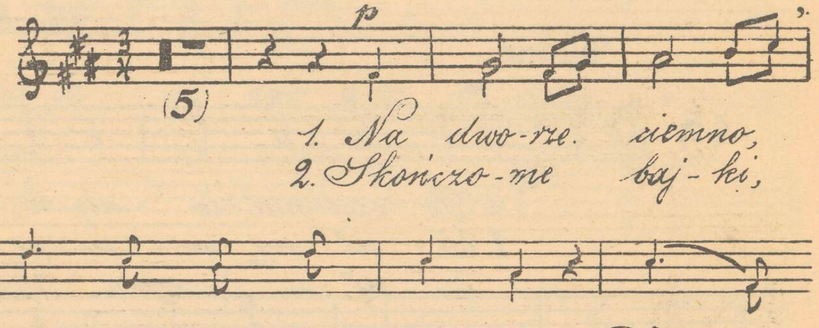
W jesieni.

Śpiew przajemcek.

Dr. Noskowski.
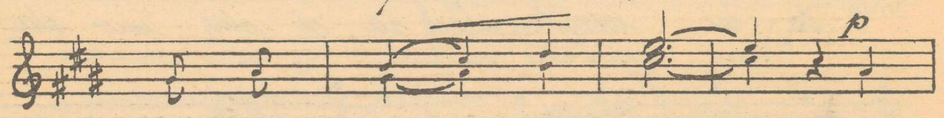
Allegro moderato.

16.

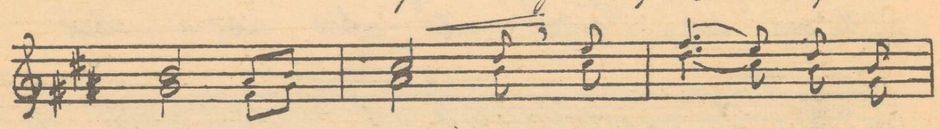

1. Na dwo-rze ziemno,
2. Skończo-ne baj-ki,

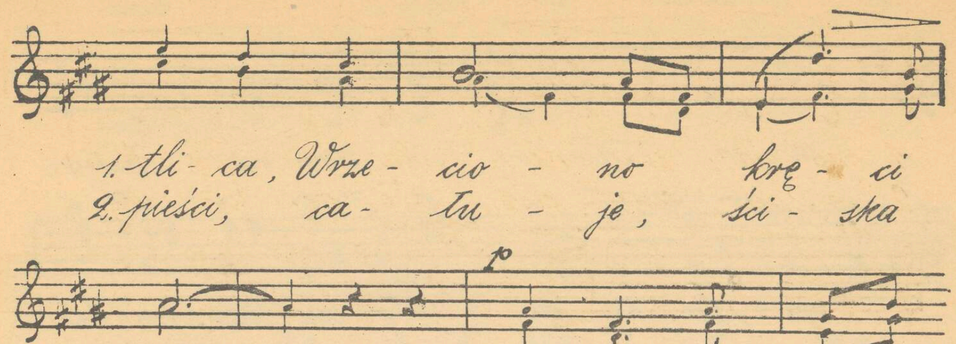
1. straszno, me-te-ty-ca, Wi- -
2. kaz-ki i po-wie-ści, Ot, —

1. cher tak wy- -je, dmie, — A
2. star-si wszy- -scy śpią, W pół-
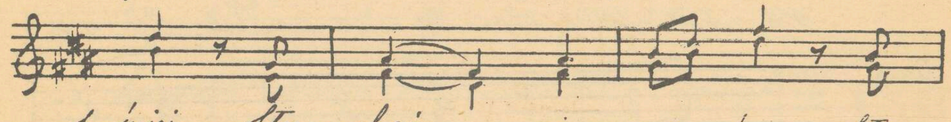

1. w cha-cie cie-pła i jas-na świe-
2. cie-niu chło-pak dziew-czy-nę swa

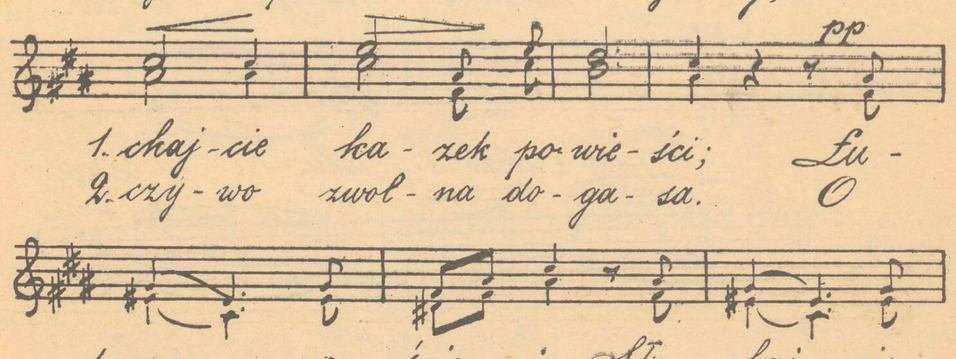

1. tli-ca, Wrze-cio-no krę-ci
2. pieści, ca-łu-je, ści-ska

1. się. — Zbliżcie się cie-
2. ją. — Ciemniej i ci-
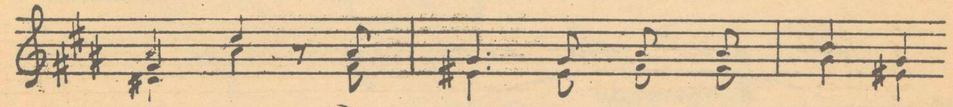

1. śniej, Stu-chaj- -cie pie-śni, Stu-
2. szej szept u-cho sty-szy, Łu-

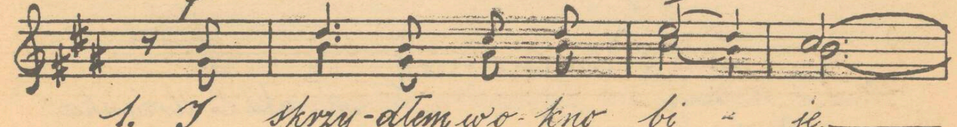

1. chaj-cie ka-zek po-wie-ści; Łu-
2. czy-wo zwol-na do-ga-sa. O

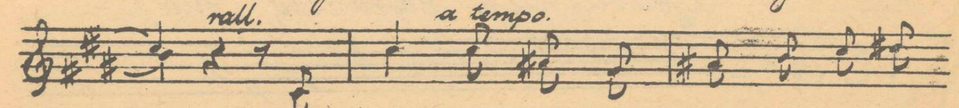
1. czy- -wo świe-ci, Stu-chaj-cie
2. świę-ta mło-do-ści Żar ptak mi-

1. dzię-ci, Żar ptak zda-le-ka le-ci
2. to-ści W pół-cie-niu cha-ty go-ści

1. I skrzy-dłem wo-kno bi-je. —
2. I skrzy-dłem w ser-ce bi-je. —

1-2. — Oj! mi-taz, mi-ta na-sza wie-czor-

ni - ca, Kie - dy na dwo - rze ciemno.

me - te - ty - ca, Oj! mi - łaż, mi - ła

na - sza wie - czor - ni - ca, Kie - dy na

dwo - rze ciemno, me - te - ty - ca.

I wi - cher gtu - cho

wy - je, wy - je,

Wi - cher gtu - cho wy - je.

wy - je.

Pierwiosnek.

Słowa A. Mickiewiczu. Muzyka E. Urbanka.

Umiarkowanie.

17. Z niebieskich najrańszą pio -

Z niebieskich

snek Ledwie za - dzwonił sko -

najrańsza pio - snek Ledwie za -

wo - nek, Naj - rańszy

dzwonił sko - wonek, naj - rań - szy

kwiatek pier - wio - snek błysnął ze

kwiatek pier - wio - snek błysnął ze

zto - tych ob - sto - nek,

złotych ob - sto - nek, błysnął,

Najrań - szy kwiatek pier - wio - snek

Najrańszy kwiatek pier - wiosnek błysnął

bły - snął ze zto tych ob - sto - nek.

ze zto - tych ob - sto - nek.

Ach! wcze - śnie

zawcześnie kwiatku, za - wcze -

kwiat - ku, je - szcze pół noc

śnie, je - szcze pół - noc

mrozem dmucha, z gór nie ze - szły
mrozem dmucha, z gór białe nie jeszły

bia - łe pie - śnie, Dąbrowa jeszcze nie
pie - śnie, Dąbrowa jeszcze nie

su - cha mf Dąbrowa jeszcze nie su -
su - cha

cha.
Dąbrowa jeszcze nie su - cha.

Ach! złociste przymrużaia - tek -
złociste

ka, U - kryj się pod matki
przymrużaiatek - ka, U - kryj się

rąb - - - bek, Nim cię zgu - bi
pod matki rą - bek Nim cię zgu - bi

szronu rą - bek, Lubchłodnej rosy pe

ret - ka, Nim cię zgu - bi szronu
rą - bek, szronu, lubchłodnej rosy pe - ret - ka.

Modlitwa.

W. Troschel.

Andante.

18. mp (4)

Bo - ga Ro - dzi - co, Pa - tron -
ko je - dy - na, To - bie święci - my
ból i ra - dość dnia. Ty znasz cier -
pie - nia, boś płaka - ła Syna,
wiesz, co bo - leści i nieszczęścia łza.
O - by Wszechmocny, za Twoją przyczyną

dał nam Anioła, sta-łej duszy stróż,

By skrzydłem swojem chronił nas przed winą,

wiódł do modlitwy błędny umysł nasz,

Każdą myśl złego wytęp słowem Twojem

roz-paczy i grzech wza-ro-dzie zgruzu-spal,

dolce

Dozwól się cieszyć szczęściu i po-ko-jeń,

niech karę Stwórcy zwrócą łzy i żal;

Mat-ko bo-les-na módl Ty się za

na-mi niech karę Stwór-cy

zmyją łzy i żal. Czystość serc

na-szych składamy w Twe ręce, bądź

nam pocie-chą, Matko pełna łask,

byśmy zba-wie-nie od Syna Twe-go męce,

ritdn.

po-zyskać mogli Nie-ba wieczny blask,

Lento

Nie-ba wieczny blask!

Cześć Boga.

L. Beethoven.

Maestoso.

19.

Nie-bio-sa złożą Wiecz-

ne - go cześć, chwa - łę, Trwa imię Je - go

wszystek wiek, I czci Go ziemia i

morza spie - nia - te, Ich gło - su

niechaj stu - cha człek. Któż

któż

za - tlił, za - tlił nie - bios niezgaste o -

cresc. kto cresc.

gniska? Kto u - brał, u - brał słońce

w złoty strój. Już wstaje,

śpieszy i zda - la po - tys - ku, Jak rycerz

kiedy stoczy bój, Jak rycerz kiedy

sto - czy bój.

Czarny krzyżyk.

Słowa B. Bielawskiego. St. Moniuszko.

Non troppo lento.

20.

Gdym na ciężkie, krwawe

bo - je, iść przed ba - ty miał,

to, że - gna - jąc dziewczę moje, jasn

jej krzyżyk dał. „Rankiem, modląc się do

Bo - ga, za mnie pacierz znów, a, choć

o - stre mie exo wro - ga, wrócę, wrócę

z bo - ju znów. Tylko sta - le

mp

wmej o - bro - nie szczerze Boga prosi,

p pp

z wiarą w przyszłość, na swem łonie czarny

mp

krzyżyk nosi." Widać w jasnym łez jej zdroju

p mf

szczerość widział Bóg, tępiąc bra - ci le - gło

mp p sfp

wo - ju, a mnie nie tknął, mnie nie tkną wróg.

p pp

Lecz z po - wo - dem, marząc mi - le,

mp p

gdym ją ujrzeć chciał, jej nie było!

pp

rit.

na mo - gi - - le czarny krzyżyk stał.

Biblioteka TNP im. Zielińskich

...a im. Zieliń...
...36
Tow. ...aukow. Płoc...

20 Pieśni

jedno- i dwu-głosowych

do użytku

klas niższych i średnich

zebrał

J. L...

BIBLIOTEKA IMIENIA ZIELIŃSKICH

Nakład P. Kowal...